

Gymnázium Dr. Emila Holuba Holice, 2.A

V karanténě jsem začala dělat spoustu nových věcí, na které jsem dřív neměla čas. Kromě toho, že trávím více času s rodinou, a když je možnost tak i s kamarády, našla jsem nové činnosti, které mi dělají radost. Jednou z nich je čtení. Koupila jsem si pár nových knížek a nemohu se dočkat, až si je všechny přečtu. Nechtěla jsem v karanténě každý den jen lenivět a ležet doma.

Začala jsem více chodit na procházky, které doprovází poslouchání mých oblíbených podcastů. Ráda si také upeču nebo uvařím nějaké nové dobré jídlo. Moje neoblíbenější je teď mrkvová polévka nebo nějaká zdravější sladká svačinka. Má rána občas doprovází i krásné východy slunce a večer o to hezčí západy. Moc ráda si také zajdu koupit nějaké dobré jídlo, což je teď nejčastěji sushi. Zkrátka si nyní více všímám toho, co se okolo mě děje, mám více času na sebe i kamarády.

- Bára

Abych pravdu řekla, tak během karantény jsem začala dělat spoustu věcí, které by mě dříve ani nenapadlo zkusit, a i kdyby, tak bych je rozhodně nevnímala tak jako teď. Vždy jsem byla aktivní člověk a nevládnou jen tak sedět doma. Během karantény jsem začala pravidelně běhat a začalo mě to neuvěřitelně bavit. Začala jsem také mnohem více číst.

A co jsem si nejvíce uvědomila, bylo to, že bych měla mít na sebe víc času. Snažím se zpříjemnit si den něčím hezkým pozitivním, co mě potěší v této nelehké situaci. Jdeme s mojí mamkou na procházku, dáme si kávu... Nebo si koupím nějaké tulipány do vázy.

Taky ráda pozoruji západy slunce, které mi vždy vykouzlí úsměv na tváři. Díky této situaci jsem poznala, že se dokážu radovat z maličkostí.

- Anet |

Podrobnější a průběžné informace najdeš na www.pppuo.cz

Od té doby, co nechodíme do školy jsem začala doma vařit. Na oběd si nikam dojít nemůžu a rodiče doma nejsou, takže ani moc na výběr nemám. Na začátku jsem s vařením trochu zápasila a v kuchyni jsem byla lehce nešikovná, ale časem jsem se to naučila a vaření mě moc baví. Zároveň ulehčuji práci mamince, která když přijde unavená z práce, tak hned nemusí běžet ke sporáku, aby mi uvařila.

- Eliška

Byl duben a venku začalo krásně svítit sluníčko a já se rozhodl využít svůj volný čas ke zdokonalení svého koníčku – a tím je focení železničních vozidel a staveb. Mohl jsem se mu naplno věnovat ještě více než kdysi. Díky tomu jsem procestoval velký kus naší krásné a rozmanité země, která má určitě co nabídnout. Měl jsem šanci navštívit místa, na která bych se za normálních okolností nestihl podívat.

- Tom

Jako každého z nás mě tato nepříznivá situace zasáhla. Mnoho lidí z mého okolí zlenivělo. Mě to naopak motivovalo ke sportu. Předtím jsem měla tréninky, ale teď se věnuji sportu každý den. Současné podmínky nedovolují hrát volejbal, tak jsem si našla novou aktivitu - začala jsem jezdit na skateboardu. Jako menší jsem to už zkusila a bavilo mě to. Díky tomu, že teď mám více času, tak jsem se k tomu vrátila.

- Lucka

ZŠ a MŠ Svitavy, Sokolovská

Offline v online

V loňském roce z jara,
přišla pro svět rána.

COVID! Co to je?

Je to vír, co nedá lidem pokoje.

Naše vláda musí jednat,
roušky nemůžeme sundat,
přísná opatření dává,
obchody a školy uzavírá.

Děti začínají online z domu,
potřebují pomoc k tomu.

Ve školách jsou jenom žáci,
prvníci a druháci.

Zůstala nám škola určená,
ZŠ Sokolovská se o to postará.

Ted' jsme rádi aspoň tady,
máme nové kamarády.

Učíme se, pracujeme,
pečeme i saláty připravujeme.

Jehlu s niti do rukou dáme,
sovu s kočkou uděláme.

Na procházky chodíme,
bobujeme, sněhuláky stavíme.

Fotbal k tomu přidáme,
na schovávanou hrajeme.

Covid, to je vážná nemoc,
musíme si lidé pomoci.

Chráníme se před ním tak,
že za roušku se schováme,

dezinfekci nasťikáme,
a tím čisto ruce máme.

Přejeme si tady spolu,
navštěvovat svoji školu.

Kamarádi, učitelé!

Až se uvidíme,
to bude skvělé!

Deník týchle doby
aneb offline v online

Gymnázium Dr. Emila Holuba Holice, 2.A

To, že na naší škole máme zvířata, jsem věděla již od prvního ročníku. Potkala jsem totiž na chodbě ježka bělobřichého. Pravda, v doprovodu studentek, které ho hlídaly. Není to ale jenom ježek, jsou to ještě tři druhy strašilek, pískomilové, užovka červená, švábí, achatiny. Pěčí o tato zvířata jsem se zabývala pouze okrajově, ale v době koronakříze jsme si s ostatními milovníky zvířat uvědomili, že nechat celou starost na profesorovi biologie není úplně fér.

Proto jsme se rozhodli, že se o zvířata budeme starat pravidelně a pečlivěji než dřív. Věděli jste například, že strašilkám chutnají listy ořechů? Nebo že achatiny zbožňují ředkvičkovou nat? Nebo že ptačího zobu? Že achatiny zbožňují ředkvičkovou nat? Nebo že než řeknete biologie? Tohle je jen zlomek informací, které jsem dříve netušila a zjistila právě díky koronakřízi.

- Zuzka

Denča

Myslím si, že každý po dobu karantény hledal nějakou zálibu, které by se mohl věnovat a nemusel by jenom sedět celé dny doma u počítače. Já začala častěji chodit na brusle nebo na kolo. Mojí každodenní zálibou se stalo chazení na procházku. Začala jsem objevovat krásná místa v Pardubicích, která jsem dříve neznala. Pokud to počasí dovolí, tak chodím ven každý den, protože poznám nová místa a pokaždé mi to zlepší náladu.

Denča

Když začalo koronavirové období, nemohli jsme chodit ven s kamarády, což bylo smutné, ale co se dalo dělat. Ven jsme ale stejně občas zašli, protože to jednoduše nejde být doma od rána do večera. Taky jsme se s rodinou chodili procházet. Ovšem já osobně chazení jako takové nesnáším, a tak jsem si jednou vzal brusle. Postupně jsem zkoušel různé překládání, jízdu pozadu, otočky a další věci.

Začalo mě to hodně bavit a zároveň mi to docela i šlo. Tak jsem jezdil na bruslích skoro každý den. Bylo to super, postupně jsem sbíral jak sebevědomí, tak i jistotu. Teď umím překládat popředu i pozadu, a také jezdit, jak rychle chci. Musím uznat, že nebýt těch procházek, asi bych se na bruslích nikdy nenaučil tak, jak jezdím teď.

- Dan

V době karantény jsem se dostala ke spoustě nových věcí, na které bych jinak neměla čas. Spoustu času trávím s rodinou, což by se za normálních okolností moc nestalo.

Když je hezké počasí, tak chodím na procházky do lesa se psem, někdy z toho vznikne třeba až celodenní výlet. Přes zimu jsem jezdila hodně na běžky a chodila jsem hrát hokej na rybník s kamarády. Také jsme před Vánoce mi se sourozenci napekli hromadu perníčků a cukroví, dokonce se nám povedla i perníková chaloupka, na kterou jsem hodně pyšná.

Nejvíce se ale věnuji fotbalu. Bohužel v této době nemůžu na trénink se svými spoluhráčky, a tak si alespoň trénuji individuálně doma. Sice to není úplně ono, ale naučit se zase jiné dovednosti s balónem mi přijde jako zajímavá kompenzace.

- Evča

Deník týchle doby aneb offline v online

Během karantény jsem si velmi oblíbila chazení na pravidelné procházky po okolí. Občas se vydám sama jen tak se projít a odreagovat od neustálého dívání se na obrazovku počítače. Někdy také vyrazím s naším psem, nebo se svojí sestrou.

- Terka

